

Zachodniosudeckie Towarzystwo Przyrodnicze

58-500 Jelenia Góra, ul. Klonowica 1

www.ztp.eko.org.pl, malickimarek@interia.pl

Jelenia Góra, dnia 25 listopada 2021 r.

Szanowny Pan

Jacek Kubielski

Burmistrz miasta Piechowice

ul. Kryształowa 49, 58-573 Piechowice

Stanowisko Zachodniosudeckiego Towarzystwa Przyrodniczego dotyczące inicjatywy Zarządu Rady Osiedla Michałowice w sprawie poszerzenia granic Karkonoskiego Parku Narodowego

Zachodniosudeckie Towarzystwo Przyrodnicze wspiera inicjatywę Zarządu Rady Osiedla Michałowice w sprawie poszerzenia obszaru Karkonoskiego Parku Narodowego. Członkowie naszego Towarzystwa od lat prowadzą na wnioskowanym terenie szereg obserwacji przyrodniczych, które dobitnie świadczą o wyjątkowych walorach tego terenu.

Badania botaniczne wskazują na występowanie zarówno cennych zbiorowisk roślinnych i chronionych siedlisk, jak i chronionych i ginących gatunków roślin. Na szczególną uwagę zasługuje rejon Cichej Doliny, w której znajdują się największe w Karkonoszach kompleksy zabagnionych, źródłiskowych łągów z olszą czarną i szarą oraz świerkiem pospolitym *Piceo-Alnetum* (priorytetowe siedlisko 91E0). Ten wyjątkowy i rzadki w skali całej Polski typ lasu łągowego związany jest głównie ze strefą regla dolnego. Wytwarza się na silnie zabagnionych, płaskich obszarach źródłiskowych oraz na lokalnych wysiękach w dolinach rzecznych z podłożem budowanym przez kwaśne skały krzemianowe. Na omawianym terenie licznie występują chronione gatunki mszaków głównie z rodzaju *Sphagnum* torfowiec.

Również w okolicach Cichej Doliny oraz na stokach Grzybowca, Sobiesza, a także w dolinie Kamiennej i Szklarki w dużej ilości występują charakterystyczne i naturalne dla regla dolnego kompleksy kwaśnych buczyn (chronione siedlisko 9110). Wiele z nich odznacza się starym drzewostanem budowanym głównie przez buka pospolitego z domieszką świerka oraz rzadką w Karkonoszach i całych Sudetach Zachodnich jodłą. Lasy te pełnią nie tylko bardzo ważną rolę ekologiczną, ale również rekreacyjną, ponieważ otaczają one miejscowości o charakterze turystycznym. Z tego powodu zasługują na bezwzględną ochronę i zaniechanie lub znaczące ograniczenie prowadzenia w nich gospodarki rębnej. U podnóża Góry Sobiesz oraz w najniższych partiach Cichej Doliny występują fragmenty lasów związanych z piętnem pogórza, które obecnie na terenie Karkonoskiego Parku Narodowego niemal nie są reprezentowane. Charakterystyczne jest występowanie grądów odznaczających się wielogatunkowym drzewostanem, budowanym głównie przez dąb szypułkowy oraz lipę drobnolistną, z runem obfitującym w gatunki charakterystyczne dla miejsc żyznych, takich jak kopytnik pospolity, przytulia wonna, szczyr trwały,

Zachodniosudeckie Towarzystwo Przyrodnicze

58-500 Jelenia Góra, ul. Klonowica 1

www.ztp.eko.org.pl, malickimarek@interia.pl

a także wiechlina gajowa. W miejscach skalistych i silnie eksponowanych występują pojedynczo płyty kwaśnej dąbrowy (siedlisko 9190), licznie reprezentowane na dnie Kotliny Jeleniogórskiej, a w ogóle nie znajdujące się w aktualnych granicach KPN. Na uwagę zasługuje również teren położony na północ od Śnieżnych Kotłów, na obszarze tym występuje na znacznych powierzchniach górnoreglowy bór świerkowy (siedlisko 9410). Zbiorowisko to obfituje w liczne górskie gatunki roślin oraz objęte ochroną gatunkową mszaki. Ponadto na ograniczonych i niewielkich fragmentach występuje świerkowy bór bagienny (priorytetowe siedlisko 91D0), z licznymi, chronionymi gatunkami mszaków oraz masowym występowaniem chronionego i ginącego w kraju widłaka jałowcowatego.

Na uwagę zasługują także ekosystemy nieleśne, które choć są nieliczne, to stanowią bardzo ważny element wpływający na lokalną bioróżnorodność. Należy tu wymienić Niedźwiedzią Łąkę zlokalizowaną w okolicach Michałowic. Ten kompleks mokradeł charakteryzuje się występowaniem torfowisk przejściowych (siedlisko 7140), na których licznie występują gatunki higrofilne (wilgociolubne), w tym chronione storczyki – kukułka szerokolistna i Fuchsa, oraz gatunek z Czerwonej Księgi Roślin – zdrojek błyszczący, ponadto rosną tutaj liczne populacje objętych ochroną gatunkową mszaków, w tym torfowców. Na całym omawianym terenie w kompleksach leśnych, w wielu miejscach spotkać można wychodnie skalne z roślinnością mszysto-paprociową i krzewinkową (chronione siedliska 8220, 4030).

Obszary wnioskowane do włączenia obfituje również w siedliska bardzo ważne dla wielu gatunków ptaków. Należy tu wymienić sóweczkę - w rejonie tym zaobserwowano ok. 5-6 stanowisk lęgowych (15% całej karkonoskiej populacji; 100% = liczebność na obszarze OSO Natura 2000 Karkonosze). Gatunek ten wymieniony jest w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej; w Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt, ponadto objęty jest ochroną ścisłą w Polsce i określony jako wymagający ochrony czynnej. Innym wartym uwagi gatunkiem sowy jest włośchatka. Zanotowano tutaj ok. 1-2 stanowisk lęgowych (5-10% całej karkonoskiej populacji), wymieniona jest w Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt oraz objęta jest ochroną ścisłą i określona jako wymagająca ochrony czynnej. Na uwagę zasługuje również jedno z dwóch stanowisk lęgowych puchacza znajdujących się w Karkonoszach. Gatunek ten również należy do grona wymienionych w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej, w Polskiej Czerwonej Księdze Zwierząt oraz objętych ochroną ścisłą w Polsce i określony jako wymagający ochrony czynnej, w tym ustalania stref ochrony ostoi, miejsc rozrodu lub przebywania. Ponadto licznie występuje tutaj dzięcioł czarny – 7-8 stanowisk lęgowych, co stanowi 12-13% całej karkonoskiej populacji, gatunek również wymieniony jest w Załączniku I Dyrektywy Ptasiej oraz objęty ochroną ścisłą. Na uwagę zasługują również inne chronione gatunki ptaków, takie jak, orzechówka - 2-3 stanowiska lęgowe (4-7% całej karkonoskiej populacji), pluszcz – 2-3 stanowiska lęgowe (4-7% całej karkonoskiej populacji), muchołówka mała – 2-3 stanowiska lęgowe (5-9% całej karkonoskiej populacji), pliszka górska – 20-30 stanowisk lęgowych (8-13% całej karkonoskiej populacji), a także siniak – ok. 10 stanowisk lęgowych (ok. 20% całej karkonoskiej populacji).

Zachodniosudeckie Towarzystwo Przyrodnicze

58-500 Jelenia Góra, ul. Klonowica 1

www.ztp.eko.org.pl, malickimarek@interia.pl

Cicha Dolina w Piechowicach jest również ważnym miejscem występowania co najmniej 10 gatunków nietoperzy. Ważnym czynnikiem wpływającym na pojawianie się tylu gatunków jest obecność sztolni będącej miejscem zimowania co najmniej 8 gatunków takich jak nocek duży *Myotis myotis*, nocek Natterera *Myotis nattereri*, nocek wąsatek *Myotis mystacinus*, nocek rudy *Myotis daubentonii*, mroczek pozłocisty *Eptesicus nilssonii*, gacek brunatny *Plecotus auritus* czy mopek zachodni *Barbastella barbastellus*. Co roku stwierdza się tutaj od kilku do kilkunastu osobników. Gatunki te wykorzystują samą dolinę w okresie letnim jako żerowisko. Licznie żerują tutaj też karliki malutkie *Pipistrellus pipistrellus* oraz pojawiają się mroczaki posrebrzane *Vespertilio murinus*. Występujące tutaj regularnie nocki duże i mopki zachodnie należą do gatunków zagrożonych ujętych w II Załączniku Dyrektywy Siedliskowej.

Poszerzenie Karkonoskiego Parku Narodowego o te niezwykle cenne obszary, które w naturalny sposób przynależą do niego, gdyż leżąc w bezpośrednim sąsiedztwie, zapewniają ciągłość populacjom tam występującym i funkcjonowanie istniejących korytarzy migracyjnych jest niezmiernie wartościową inicjatywą, tym bardziej w dobie ciągłej presji rozszerzania na terenach turystycznych, również w otoczeniu KPN, obszarów zajmowanych przez infrastrukturę turystyczną i uzdrowiskową, w tym hotele i apartamentowce.

dr Marek Malicki – Prezes ZTP

Do wiadomości:

Karkonoski Park Narodowy Chałubińskiego 23, 58-570 Jelenia Góra